

nye kontrolmulighed ved, at kriminalforsorgens institutioner får mulighed for at pålægge sanktioner, hvis de indsatte nægter at medvirke til en urinprøvekontrol. I modsat fald vil bestemmelsen formentlig kun få begrænset effekt. Det bemærkes, at det i praksis vil blive sidestillet med en nægtelse, hvis en indsat, efter at den pågældende har været udelukket fra fællesskabet i 3 timer, ikke har afgivet en urinprøve.

Det foreslås derfor, at det i straffuldbyrdslovens § 67 om disciplinærstraf tilføjes, at nægtelse af afgivelse af urinprøve efter den foreslåede bestemmelse skal kunne medføre disciplinærstraf. Det foreslås endvidere, at der skabes hjemmel til at anvende straffecelle som disciplinærstraf for nægtelse af afgivelse af urinprøve. Formålet hermed er at sikre, at der kan anvendes den samme sanktion ved nægtelse af afgivelse af urinprøve, som den pågældende ville få ved afgivelse af en positiv urinprøve på baggrund af hvilken, der kan bevises indtagelse af ulovlige euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning. Det skal således ikke være muligt at undgå en disciplinærstraf i form af straffecelle ved at nægte at medvirke til afgivelse af en urinprøve.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2 og 3 (§ 67, nr. 4, og § 68, stk. 2, nr. 3).

Det foreslås endvidere, at det udtrykkeligt af bestemmelsen i § 67 om disciplinærstraf fremgår, at indtagelse af alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, kan medføre disciplinærstraf.

Indtagelse af alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, er samtidig udtryk for, at den indsatte har overtrådt de regler, der gælder for institutionen. En klar konsekvens heraf bør derfor være, at den pågældende kan ikendes en disciplinærstraf. Der er også allerede efter den gældende straffuldbyrdslov mulighed for at anvende straffecelle over for indsatte, der har indtaget euforiserende stoffer eller andre ulovlige stoffer.

Det vil i den enkelte sag bero på en konkret vurdering af omstændighederne, om en indsat må anses for at have indtaget alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning. I praksis vil en positiv urinprøve almindeligvis være udtryk for, at den pågældende har indtaget euforiserende stoffer mv. Også andre faktorer såsom snøvlende tale, slingrende gang mv. kan indgå i den konkrete vurdering.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2 (§ 67, nr. 5).

4. Begrænsning af tilsynsmyndighedens pligt til at udarbejde handleplaner

4.1. Gældende ret

4.1.1. I forbindelse med sit tilsynsarbejde med betinget dømte og prøvelsladte har Kriminalforsorgen to funktioner. Den ene funktion består i at udøve kontrol med den pågældendes adfærd i overensstemmelse med de vilkår, der er fastsat i den betingede dom eller ved prøvelsladelsen.

Den anden funktion består i at støtte og vejlede den prøvelsladte eller betinget dømte på en sådan måde, at den pågældende sættes i stand til at forbedre sine muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse. Der kan være tale om bistand med hensyn til beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold.

For så vidt angår den sidstnævnte funktion fremgår det således af straffuldbyrdslovens § 82, stk. 2, at tilsynsmyndigheden i samarbejde med den prøvelsladte og senest i forbindelse med tilsynets iværksættelse skal udarbejde en plan for tilsynsperioden og tiden derefter. Denne plan skal jævnligt sammenholdes med forholdene i tilsynsperioden og om nødvendigt søges tilpasset ændringer i disse forhold.

Det samme er tilfældet for så vidt angår betinget dømte, jf. straffuldbyrdslovens § 95, stk. 2.

I tilfælde, hvor en prøvelsladt eller betinget dømt har så gode sociale og personlige forhold, at der ikke er behov for bistand, vil den del af tilsynet, der vedrører støtte og vejledning, i praksis typisk være af begrænset omfang, hvorimod kontroldelen vil blive gennemført ubegrænset.

4.1.2. Af straffuldbyrdslovens § 31, stk. 2, fremgår, at institutionen i samarbejde med den indsatte snarest efter indsættelsen skal udarbejde en plan for strafudståelsen og tiden efter løsladelsen. Denne plan skal jævnligt sammenholdes med den indsatte forhold under strafudståelsen og om nødvendigt søges tilpasset ændringer i disse forhold.

Det er herved forudsat, at institutionen ved udarbejdelsen af denne handlingsplan for den indsatte inddrager tilsynsmyndigheden i planlægningen af tiden efter løsladelsen, hvis institutionen vurderer, at der skal fastsættes vilkår om tilsyn efter løsladelsen.

Forpligtelsen til at udarbejde handleplaner efter § 31, stk. 2, gælder i princippet for alle indsatte uanset strafflængde. Der er imidlertid i § 31, stk. 3, mulighed for at fastsætte regler, hvorved handleplansforpligtelsen begrænses i forhold til indsatte, der alene skal udstå en kortvarig straf. For denne gruppe indsatte vil både praktiske og ressourcemæssige hensyn tale for at begrænse handleplansforpligtelsen. Bemyndigelsen